

*** Weg van Leven***

Onderstaand programma duurt minimaal 1 uur en kan eventueel gecombineerd worden met Lectio Divina 1 Korintiërs 13:1-13 voor een avondvullend programma.

Vorbereiding

- Kopieer de tekst en afbeeldingen voor iedereen.
- Geef ieder een blanco vel papier en een pen.
- Kopieer de tekst van het lied 'liefde, eenmaal uitgesproken'.

Onderstaande tekst wordt hardop gelezen. Tussendoor staan vragen waarover door een ieder eerst in stilte wordt nagedacht wordt. Eventueel kunnen er aantekeningen gemaakt worden. Over de laatste twee vragen wordt twee aan twee of in de grote groep uitgewisseld.

Mensen ervaren de werkelijkheid als druk en hectisch. De vraag is hoe je alle ballen in de lucht houdt. Er moet veel en er wordt ook veel van je gevraagd door collega's, familie en vrienden. Een actief leven heeft de neiging om activistisch te worden: het leven wordt dan geleefd als een zelfontworpen plan. Of, zoals in de visienota 'De hartslag van het leven' staat (pag. 16): 'We leven in een wereld waarin het grote ideaal het maakbaarheidsideaal is. Dat zit in onze genen en daar kunnen we ons niet van ontdoen. En toch worden we daar niet gelukkig van, laat staan zalig. We worden er slaven van. We gaan gebukt onder het idee dat we zelf de scheppers en de verlossers van het leven zijn.' Het gevaar is dat we in ademnood raken en het zicht op 'de sporen van God in ons leven' kwijtraken.

Vraag: herkent u de typering van de werkelijkheid zoals hierboven geschetst? Waar ziet u dat in uw eigen leven terug?

In veel bijbelverhalen wordt het innerlijk proces beschreven dat leidt van slavernij naar vrijheid, oftewel van dood naar leven.

Vraag: is er een bijbelverhaal dat voor u betekenis heeft en waarin dit proces een rol speelt, letterlijk of figuurlijk?

Veel mensen, zowel binnen als buiten de kerk, ervaren dat het bestaan een 'geheim' bevat dat groter is dan zichzelf, dat zich aan hun organisatie onttrekt en hun ontzag wekt. Deze ervaring wekt in hen het verlangen om zich op een andere manier te verhouden tot de werkelijkheid. Zulke mensen willen zich niet alleen laten meenemen op de golven van hun eigen plannen en activiteiten en daarin gevangen raken, maar juist ruimte maken voor wat zij in het leven als wezenlijk ervaren. Daarbij horen vragen als: hoe verhoud ik me tot de werkelijkheid, wat is bepalend voor de manier waarop ik naar die werkelijkheid kijk en hoe ga ik ermee om? Geloof (of spiritualiteit) kan daarbij een verschil maken. Van geloven worden feiten van ons leven niet anders, maar zij komen in een ander licht te staan. Daardoor kan er in deze feiten iets van het geheim, het diepste wezen van de werkelijkheid oplichten. Midden in het dagelijkse bestaan, met al zijn drukte en hectiek, willen we stilstaan, op adem komen en samen proberen sporen van God in ons leven te ontdekken. Sporen van God, die met Zijn liefde heel deze werkelijkheid draagt en bezielt.

Vraag: wat maakt voor u het leven waard om geleefd te worden? Is dit altijd hetzelfde geweest, of is het in de loop van uw leven veranderd?

Alles is gegeven. De adem in onze longen, de warmte van ons lichaam, de kracht in onze handen, de liefde die ons bezielt. Elke hartslag is een geschenk. Ons hart klopt, maar we weten zelf niet hoe we dat doen. We hebben onszelf niet gemaakt. We zijn niet ons eigen project. We ontvangen onszelf elk moment uit de hand van een Ander. Alles wat is, is een geschenk van de goddelijke hand. Alles wat geschonken wordt, zonder dat het eerst hoeft te worden verdiend, noemen we genade. Geschonken genade, zonder voorwaarden vooraf, kunnen we ook onvoorwaardelijke liefde noemen.

Vraag: heeft u wel eens onvoorwaardelijke liefde, oftewel genade, ervaren? Zo ja, wanneer was dat?

Vrijwel iedereen verlangt naar onvoorwaardelijke liefde, trouw die nooit verbroken wordt. In het leven doen we de ervaring op van het onaffe, het onvervulde, het onvolmaakte. En we doen de ervaring op van hoop op volmaaktheid, dat wat nog niet is. Verlangen streeft naar vervulling. Een leven zonder verlangen, zonder uitzicht zouden we niet volhouden. In onze verlangens voelen wij de trekkraft van God. Wij horen als het ware Gods stem die ons roept om in Zijn liefde thuis te komen. Daarom is in het verlangen een belofte te horen. Verlangen wekt onze hoop op Hem die Zijn belofte waar maakt.

Vraag: bekijk nauwkeurig de afbeelding van Jetses uit de kinderbijbel van Anne de Vries. Beschrijf wat u ziet afgebeeld (zonder interpretatie). Wat zegt deze afbeelding u? Welk inzicht doet u aan deze korte beeldmeditatie op?

In onze samenleving is het belangrijk om jezelf te kunnen redden. Daar zijn we ook vaak behoorlijk druk mee. Op alle mogelijke manieren proberen we onszelf veilig te stellen. Maar in feite kunnen we niet op eigen kracht bestaan of onszelf redden. Dit besef plaatst je leven in een ander perspectief. Je wordt uitgenodigd niet zozeer te letten op wat je zelf allemaal doet, maar op wat God aan het doen is. Je wordt uitgenodigd om je bezorgdheid over jezelf los te laten, in het vertrouwen dat je Gods zorg bent. Dat is precies de kern van geloven. Als je gelooft hoe je niet alles over God precies te weten. Waar het om gaat is of je je leven op Hem durft te bouwen.

De springer en de vanger

Henri Nouwen vertelt in zijn boek 'Met de dood voor ogen' over een groepje vrienden die als trapeze-artiesten bij het circus werken.

'Toen ik dit circus voor het eerst in Freiburg zag, raakte ik zo onder de indruk van hun luchtacrobatiek dat ik me in de pauze aan hen voorstelde als een van hun grote fans. Ze nodigde mij uit bij hun training, gaven me vrijkaartjes, boden mij een maaltijd aan en stelden voor dat ik in de nabije toekomst een week met hen mee zou reizen. Ik zei ja... en we werden goede vrienden. Op een dag zat ik met Rodleigh, de leider van de groep in zijn caravan te praten. Hij zei: "Als ik spring, moet ik absoluut vertrouwen op degene die mij moet vangen. Jij denkt misschien, net als de meeste toeschouwers, dat ik de grote ster ben van de trapeze. Maar de echte ster is Joe, die me vangt. Hij moet me op het exacte moment uit de lucht plukken als ik mijn verre sprong naar hem maak." "Hoe lukt dat?" vroeg ik. "Wel", zei Rodleigh, "het geheim is dat ik het vangen geheel aan Joe overlaat en zelf niets doe. Als ik na mijn salto's op Joe afkom, moet ik gewoon mijn armen en handen uitstrekken en wachten tot hij me vangt en me veilig thuisbrengt." "Dus jij doet niets!" zei ik verbaasd. "Niets", herhaalde Rodleigh. "Het ergste wat een springer kan doen, is proberen de vanger te vangen. Het is niet de bedoeling dat ik Joe vang. Joe moet mij vangen. Als ik Joe's polsen zou vastgrijpen, zou ik ze kunnen breken, of hij zou de mijne kunnen breken. Dat zou het einde zijn voor ons beiden! Een springer moet springen en een vanger vangen, en de springer moet met uitgestrekte armen en open handen erop vertrouwen dat zijn vanger er zal zijn."

Om dingen te kunnen wagen, om vrij te zijn, in de lucht, in het leven, moeten we weten dat er een Vanger is. We moeten weten dat we, wanneer we van alles terugkomen, opgevangen zullen worden, dat we veilig zullen zijn...'

Vraag: geloven is vertrouwen dat er een Vanger is. Dat is niet altijd gemakkelijk. Zijn er momenten waarop u merkte wat God aan het doen was in uw leven? Wat maakte dat u dat merkte? Heeft dat uw manier van geloven veranderd?

*'Weg van Leven' is een project van de Protestantse Kerk in Nederland. In het project staat de innerlijke weg centraal die elk van ons gaat in het concrete leven van alledag. 'Weg van Leven' wil deze innerlijke weg verbinden met de weg die God met ons wil gaan. Zo kan een nieuw en zingevend licht op ons leven vallen. Mensen die deelnemen aan het project worden gedurende een aantal weken op verschillende manieren met elkaar in gesprek gebracht. Bovendien krijgt iedereen een werkschrift met teksten, afbeeldingen en oefeningen per thema om thuis te gebruiken. Daarnaast is er vrije ruimte om eigen aantekeningen, teksten en afbeeldingen toe te voegen. Zo wordt het werkschrift iets persoonlijks. Het jaarthema 'geloof, hoop en liefde' is verbonden met de volgende thema's: overgave en vrucht dragen (geloof), verlangen en volharden (hoop), en genade en liefhebben (liefde).

Voor meer informatie over het project: e.vander.stouw@pkn.nl.

Ter afsluiting van dit programma kan lied 48 uit de bundel *Tussentijds* worden gezongen

Liefde, eenmaal uitgesproken
als Uw woord van het begin.
Liefde, wil ons overkomen
als geheim en zegening.

Liefde, die ons hebt geschapen,
vonk waarmee Gijzelf ons raakt,
alles overwinnend wapen,
laatste woord dat vrede maakt.

Liefde, luidt de Naam der namen
waarmee Gij U kennen laat.
Liefde vraagt om ja en amen,
ziel en zinnen metterdaad.

Liefde waagt zichzelf te geven,
ademt op van goede trouw.
Liefde houdt ons in het leven,-
daarop hebt Gij ons gebouwd.

Liefde laat zich voluit schenken
als de allerbeste wijn.
Liefde blijft het feest gedenken
waarop wij Uw gasten zijn.

Liefde boven alle liefde,
die zich als de hemel welft
over ons: wil ons genezen,
Bron van liefde, Liefde zelf!

Tekst: Sytze de Vries, bij Hooglied
Melodie: John Stainer 'Love divine'